

Minister Gospodarki Komunalnej może na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego wyrazić zgodę na skonwertowanie pożyczki do wysokości 85% rzeczywistych kosztów budowy oraz na przedłużenie okresu spłaty do 20 lat.

3. Warunki spłaty kredytu określone zostaną zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 12 marca 1955 r. w sprawie warunków udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytu bankowego dla spółdzielni mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 300).

§ 3. 1. W przypadku gdy ogólna suma pożyczek udzielonych spółdzielni przez centrale spółdzielni przekroczyła 85% rzeczywistych kosztów budowy poniesionych w latach 1953 i 1954, konwersja pożyczek udzielonych przez te centrale może być przeprowadzona jedynie pod warunkiem, że spółdzielnia dokona jednorazowej spłaty części pożyczek w takiej wysokości, aby środki własne spółdzielni wynosiły co najmniej 15% wartości rzeczywistych kosztów budowy. Przepis § 2 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

2. Rzeczywiste koszty budowy niezbędne dla określenia stosunku wkładu własnego spółdzielni do pożyczki centrali spółdzielni ustali Centralny Związek Spółdzielczy w terminie 80 dni od daty wejścia w życie zarządzenia.

§ 4. O ile spłata części pożyczek przewidziana w § 3 ust. 1 nie zostanie dokonana w ciągu 3 miesięcy od daty

wejścia w życie niniejszego zarządzenia, całość pożyczek udzielonych przez centrale spółdzielni staje się natychmiast wymagalna.

§ 5. 1. Spółdzielnie, które kontynuują program budowy rozpoczęty w latach 1953 i 1954 przy pomocy środków z funduszy spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego, obowiązane są uzupełnić środki własne do wysokości 30% kosztów programu budowy na 1955 r. w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, zostaną objęte przez Bank Inwestycyjny konwersją (§ 1 ust. 1).

§ 6. Centralny Związek Spółdzielczy prześle Bankowi Inwestycjnemu w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. szczegółowy wykaz pożyczek udzielonych spółdzielniom przez centrale spółdzielni z podziałem na środki użyte dla sfinansowania działalności inwestycyjnej w latach 1953 i 1954 oraz na środki użyte dla sfinansowania działalności inwestycyjnej w roku 1955 z podaniem warunków spłaty oraz ustaleń, o których mowa w § 3 ust. 2 — celem udzielenia kredytu w trybie określonym w § 1.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

513

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 kwietnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 12 kwietnia 1952 r. w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 1952 r. w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-34, poz. 494, z 1954 r. Nr A-48, poz. 668 i z 1955 r. Nr 127, poz. 1633) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) z odszkodowań wypłacanych przez jednostki budżetowe lub jednostki gospodarki społecznej z wszelkich tytułów, a z odszkodowań wypłacanych

przez inne jednostki lub osoby z tytułów przewidzianych w art. 134 — 167 kodeksu zobowiązań”.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych od niektórych odszkodowań (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1504).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: z upoważnienia *H. Kotlicki*
Dyrektor Generalny

514

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 9 maja 1956 r.

w sprawie dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia rejestracji oraz badań odbiorczych dźwigów i innych urządzeń dźwignicowych oraz terminów wykonania tej dokumentacji.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 998 Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1953 r. w sprawie ustanowienia dozoru nad dźwigami i innymi urządzeniami dźwignicowymi (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-1, poz. 11 i z 1956 r. Nr 22, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wymaganą dokumentację do przeprowadzenia rejestracji oraz badań odbiorczych dźwigów i innych urządzeń dźwignicowych według wykazu podanego w załączniku do zarządzenia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy dźwigów i innych urządzeń dźwignicowych zainstalowanych przed wejściem w życie zarządzenia, o ile posiadają książki rewizyjne, wydane przez biura dozoru technicznego lub b. Stowarzyszenia Dozoru Kotłów.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy dźwigów budowlanych w jednostkach podległych Ministrom Budownictwa Przemysłowego i Budownictwa Miast i Osiedli, co do których to dźwigów wydane zostaną odrębne przepisy.

§ 2. Dokumentację określoną w § 1 obowiązani są wykonać:

- 1) wytwórcy w stosunku do dźwigów i urządzeń dźwignicowych instalowanych po dniu wejścia w życie zarządzenia,
- 2) użytkownicy w stosunku do dźwigów i urządzeń dźwignicowych zainstalowanych przed dniem wejścia w życie zarządzenia.

§ 3. Dokumentacja dźwigów i urządzeń dźwignicowych nie posiadających ksiąg rewizyjnych określonych w § 1 ust. 2, a użytkowanych przez jednostki gospodarki społecznej, powinna być opracowana:

- 1) co do dźwigów i urządzeń dźwignicowych wyprodukowanych w kraju po 1945 r. — w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r.,
- 2) co do pozostałych dźwigów i urządzeń dźwignicowych — w terminie do dnia 31 grudnia 1957 r., z tym że dokumentację należy sporządzać sukcesywnie poczynając od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Energetyki: B. Jaszczyk

Załącznik do zarządzenia Ministra
Energetyki z dnia 9 maja 1958 r.
(poz. 514).

WYKAZ DOKUMENTACJI WYMAGANEJ DO REJESTRACJI ORAZ BADAŃ ODBIORCZYCH DŹWIGÓW I INNYCH URZĄDZEŃ DŹWIGNICOWYCH

I. Dźwigi.

Wymagana dokumentacja dotycząca dźwigów obejmuje co do wszystkich dźwigów osobowych, towarowo-osobowych i towarowych, z wyjątkiem dźwigów starych mających książki rewizyjne (§ 1 zarządzenia):

A) opis dźwigu (w 2 egzemplarzach) wyszczególniający:

- 1) przeznaczenie i rodzaj dźwigu (osobowy, towarowo-osobowy, towarowy);
- 2) nazwę wytwórni, rok budowy i numer fabryczny;
- 3) miejsce ustawienia dźwigu (wewnątrz budynku, w klatce schodowej, przy zewnętrznej ścianie budynku itp.);
- 4) konstrukcję szybu (murowany, stalowy, osłonięty siatką drucianą itp.);
- 5) konstrukcję i materiał kabiny;
- 6) udźwig w kG (największe dopuszczalne obciążenie);
- 7) ilość przystanków i drzwi szybowych;
- 8) ciężar kabiny i ciężar przeciwwagi w kG;
- 9) rodzaj napędu (elektryczny, transmisyjny, hydrauliczny, ręczny itp.);
- 10) rodzaj prądu i napięcie sieci (co do dźwigów o napędzie elektrycznym);
- 11) dane techniczne silników elektrycznych: wytwórnia, typ, moc, liczba obrotów;
- 12) rodzaj steru (wewnętrzny, korbowy, wewnętrzny i zewnętrzny przyciskowy, wewnętrzny lub zewnętrzny linowy itp.);
- 13) prędkość ruchu kabiny w m/sek;
- 14) konstrukcję krańcowych wyłączników (dźwigniowe, wrzecionowe);
- 15) konstrukcję zamków i kontaktów bezpieczeństwa przy drzwiach szybowych;
- 16) konstrukcję ruchomej podłogi kabiny dźwigów osobowych ze sterem przyciskowym wewnętrznym i zewnętrznym;
- 17) urządzenie sygnalizacyjne;
- 18) konstrukcję ogranicznika prędkości;
- 19) rodzaj wciągarki dźwigu (bębnowa, cierna), rodzaj przekładni (ślimakowa, zębata), średnice bębna, koła ciernie i krążków linowych kierunkowych, rodzaj hamulca (elektromagnetyczny, silnikowy itp.);

- 20) miejsce ustawienia wciągarki (nad szybem, na dole obok szybu, pod szybem);
- 21) ilość lin, na których jest zawieszona kabina i przeciwwaga;
- 22) całkowitą (tj. łącznie z długościami do zamocowania) długość lin kabinowych i przeciwwagowych oraz linki ogranicznika prędkości;
- 23) urządzenia do samoczynnego otwierania i zamykania drzwi szybu i kabiny (o ile są zastosowane) z podaniem największej prędkości ruchu drzwi;
- 24) charakterystykę przetwornicy Leonarda do regulacji obrotów silnika napędowego (o ile jest zastosowana);
- 25) rodzaj chwytaczy przy kabinie i przy przeciwwadze z podaniem prędkości i ciężaru, na jakie są one obliczone;
- 26) rodzaj i ilość zderzaków z podaniem prędkości i ciężaru, na jakie są one obliczone;
- 27) szkic i opis ryglowania;

B) rysunki (w 2 egzemplarzach) szybu w przekrojach pionowym i poziomym w skali 1 : 50 i pomieszczenia maszynowego w skali 1 : 20 z podaniem zasadniczych wymiarów szybu, kabiny, pomieszczenia maszynowego, pomieszczenia górnych kół linowych, jak również zasadniczych wymiarów wciągarki, średnic bębna lub tarczy pędnej i kół linowych;

C) schematy: ideowy i montażowy (w 2 egzemplarzach) połączeń elektrycznych oraz opis uziemień;

D) obliczenie wytrzymałościowe (w 2 egzemplarzach) lin nośnych;

E) wypełnioną książkę dźwigową według wzoru ustalonego przez Urząd Dozoru Technicznego;

F) poświadczenie (w 2 egzemplarzach) kontroli technicznej wytwórni, że dźwig został wykonany zgodnie z obowiązującymi przepisami i warunkami technicznymi;

G) zaświadczenie fabryczne (w 2 egzemplarzach) dotyczące materiału, konstrukcji i laboratoryjnego zbadania lin nośnych.

U w a g a : Lit. F i G dotyczą dźwigów starych tylko w tym przypadku, jeżeli ich użytkownicy znajdują się w posiadaniu tych dokumentów.

II. Dźwignice nie będące dźwigami.

Wymagana dokumentacja dotycząca dźwignic nie będących dźwigami obejmuje:

A) opis dźwignicy (w 2 egzemplarzach) wyszczególniający:

- 1) nazwę i przeznaczenie dźwignicy;
- 2) nazwę wytwórni, rok budowy i numer fabryczny;
- 3) miejsce ustawienia dźwignicy i warunki jej eksploatacji (ruch lekki, normalny, ciężki i bardzo ciężki);
- 4) ilość dźwignic pracujących na jednym torze szynowym;
- 5) udźwig głównego i pomocniczego mechanizmu podnoszenia łącznie z ciężarem chwytaka, uchwytu elektromagnetycznego i pomocniczych urządzeń zdejmowanych;
- 6) największą wysokość podnoszenia ciężaru w m;
- 7) wysięg dźwignicy (np. żurawia) w m;
- 8) rozpiętość (szerokość) toru przesuwu dźwignicy w m;
- 9) rozstaw osi kół jezdnych dźwignicy;
- 10) szerokość toru jazdy wózka;
- 11) rozstaw osi kół wózka;
- 12) prędkość ruchu w m/min mostu, wózka, haka itp.;
- 13) rodzaj prądu i napięcia sieci oraz dane techniczne silników elektrycznych (wytwórnia, typ, moc, liczba obrotów, dorywczość pracy w procentach);
- 14) rodzaj sterowania (z kabiny dźwignicowego, ręcznymi łańcuszkami itp.);
- 15) konstrukcja wyłączników krańcowych;
- 16) urządzenia sygnalizacyjne;
- 17) współczynnik stateczności dźwignic przejezdnych (żuraw wieżowy, żuraw na podwoziu kolejowym, samochodzie, ciągniku, gąsienicy itp.);
- 18) ciężary zasadniczych części dźwignicy (mostu, wózków z mechanizmami podnoszenia i przesuwu, wysięgnika, wieży itp.);
- 19) w odniesieniu do mechanizmu podnoszenia: rodzaj przekładni (ślimakowa, zębata itp.), materiał, średnice bębna i krążków, w tym także krążka wyrównawczego;
- 20) rodzaj hamulców mechanizmów podnoszenia i przesuwu (taśmowy, klockowy, elektromagnetyczny, ręczny, zamknięty, otwarty itp.);
- 21) zblocze (ilość pasm liny nośnej);

B) ogólny zestawieniowy rysunek (w 2 egzemplarzach) dźwignicy w skali nie mniejszej niż 1 : 100, z podaniem jej zasadniczych wymiarów oraz obrysu;

C) kompletny ideowy i montażowy schemat (w 2 egzemplarzach) połączeń elektrycznych przy dźwignicach z napędem elektrycznym oraz opis uziemień;

D) kinematyczny schemat (w 2 egzemplarzach) mechanizmów podnoszenia i przesuwu;

E) obliczenie wytrzymałościowe lin (w 2 egzemplarzach);

F) wypełnioną książkę dźwignicową według wzoru ustalonego przez Urząd Dozoru Technicznego;

G) zaświadczenie fabryczne (w 2 egzemplarzach) dotyczące materiału, konstrukcji i laboratoryjnego zbadania lin nośnych i wysięgnikowych lub łańcuchów;

H) zaświadczenie fabryczne (w 2 egzemplarzach) dotyczące haka z podaniem udźwigu, materiału i wykonania;

I) zaświadczenie fabryczne (w 2 egzemplarzach) dotyczące materiałów, z których została wykonana stalowa konstrukcja dźwignicy, ramy wózków oraz inne elementy nośne;

J) zaświadczenie kontroli technicznej wytwórni (w 2 egzemplarzach) z przeprowadzonych badań tych dźwignic, które zostały dostarczone na miejsce eksploatacji w stanie zmontowanym;

K) zaświadczenie (w 2 egzemplarzach) kontroli technicznej wytwórni o przeprowadzonym odbiorze złącz spawanych dźwignicy, z podaniem metod spawania, własności mechanicznych użytych elektrod, wyników badań próbek kontrolnych złącz spawanych oraz nazwisk spawaczy i numerów poświadczeń dopuszczenia.

U w a g a : Lit. G — K dotyczą dźwignic starych tylko w tym przypadku, jeżeli ich użytkownicy znajdują się w posiadaniu tych dokumentów.

Ponadto co do dźwignic starych niewiadomego pochodzenia i udźwigu wymagane jest

L) przeliczenie wytrzymałościowe dźwignicy.

515**ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA**

z dnia 21 maja 1956 r.

w sprawie dopuszczenia do studiów medycznych absolwentek Technikum Pielęgniarskiego w Tarnowie.

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby, które uzyskały dyplom Technikum Pielęgniarskiego w Tarnowie, dopuszcza się do studiów w akademiach medycznych.

§ 2. Osoby, o których mowa w § 1, obowiązane są złożyć egzamin wstępny i dopełnić wszystkich warunków obowiązujących ogół kandydatów ubiegających się o przyjęcie do akademii medycznej.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski